

NI UN DIA MÉS

Curtmetratge per #SuperarElBullying

Proposta didàctica accessible
basada en el curtmetratge Ni Un Dia Més
per alumnat de cicle superior de primària i d'educació secundària

PDA BULLYING
Plataforma

Curtmetratge Ni un dia més

Carlos Puig Mundó de Vancarl Productions dirigeix el seu quart curtmetratge, anomenat "Ni Un dia més", continuació del curt "Un dia més" basat en la seva experiència com a víctima de l'assetjament a l'institut on estudiava, on va ser discriminat i assenyalat per la seva discapacitat visual. Forma part d'una sèrie de projectes que tenen com a objectiu donar a conèixer el dia a dia de la vida de les persones amb alguna discapacitat des d'una perspectiva realista i quotidiana amb la finalitat de reflectir la vivència d'un col·lectiu que té oportunitats limitades per donar a conèixer la seva realitat. És una oportunitat per sensibilitzar a la població en la discapacitat, la diversitat, la discriminació i altres violències i trobar altres maneres de fer.

En aquest segon curtmetratge, dona continuïtat a la història de la protagonista Noa Flores, posant el focus en la importància de treballar amb els rols d'espectadors i espectadores, donar un lloc al seu paper en aturar la violència i reorientar la situació cap a la convivència.

Curtmetratge accessible

La proposta del curtmetratge garanteix l'accessibilitat visual i auditiva. També, l'accessibilitat cognitiva a partir de cicle superior d'educació primària.

Accedeix al curtmetratge:

[Fes clic aquí per veure el curtmetratge amb audiodescripció](#)

[Fes clic aquí per veure el curtmetratge amb llengua de signes](#)

[Fes clic aquí per veure el curtmetratge amb subtítols adaptats](#)

[Fes clic aquí per veure el curtmetratge amb llengua de signes i subtítols adaptats](#)

1. Introducció

1.1 Objectius i estructura de la proposta

Aquesta material compta amb 6 propostes d'activitat dissenyades al voltant del curtmetratge Un Dia Més, amb l'objectiu de treure el màxim profit pedagògic de l'experiència viscuda a través del curtmetratge amb relació als conceptes de discapacitat, diversitat, violències i convivència.

El material és dirigit a l'adult acompanyant, donant eines per facilitar les activitats amb les persones joves, en edat d'educació secundària i endavant.

Hi ha activitats prèvies i posteriors, pensades per a treballar en grup, i que es poden adaptar a altres formats. És important seguir la seqüència i l'ordre proposats per poder assolir els objectius adequadament.

1.2 Marc i metodologia

El contingut d'aquesta proposta està pensat per indagar en profunditat en el món de la discapacitat i la diversitat, les violències entre iguals i la convivència, fent servir el marc de l'educació socioemocional des d'una perspectiva de drets.

La metodologia estructura les propostes per treballar de manera integral la consciència del sentir, l'elecció del benestar i la responsabilitat de cadascú en activar els canvis perquè tothom pugui estar millor.

1.3 La Plataforma PDA Bullying

Aquesta proposta didàctica ha estat preparada i dissenyada per la Plataforma PDA Bullying en col·laboració amb una de les seves entitats gestores, SEER Salut i Educació Emocional. En conjunt, aquestes entitats compten amb més de 22 anys d'experiència implementant un model propi de promoció de la convivència i abordatge de les violències, aplicat a través de tallers, formacions, assessoraments, acompanyaments i disseny de materials pedagògics per a entitats del món socioeducatiu, sanitari i del tercer sector, entre d'altres.

Si formes part d'un projecte, ets una entitat o institució pots adherir-te a la plataforma i sumar-te al codi de bones pràctiques!

Si tens una iniciativa particular o ets una persona a títol individual, pots sumar-te a la campanya #UnDiaMés per #SuperarElBullying.

Visita el nostre banc de recursos d'accés lliure amb centenars de recursos per treballar el bullying, cyberbullying i altres violències.

2. Propostes

Bloc 1: "Veure més enllà"

OBJECTIUS: Afavorir l'anàlisi crítica de situacions de bullying a partir de dos relats audiovisuals, identificant canvis, rols i nivells de violència. Visibilitzar el paper de l'espectador/a, les seves emocions i l'impacte de les accions o omissions, promovent una mirada activa, responsable i orientada al benestar del grup.

TEMPS: 60 minuts.

L'activitat es subdivideix en 3 parts.

ACTIVITAT 1.1 (Abans de veure el curtmetratge) "Minut de memòria".

➔ Fer un recordatori del primer curtmetratge

Proposa un moment perquè el grup recordi el primer curtmetratge abans de veure'n el segon. Poseu nom als personatges i les seves històries, l'ambient i les situacions que es van donar; també com va acabar. Tot allò que va sortint es pot apuntar ocupant la meitat de la pissarra/mural. Abans de veure el nou curt, pregunta: I ara, què creieu que pot passar? Com pot ser que evolucioni la història? Què creieu que faran les persones que estan en rol d'agressor/a? I en rol d'espectador/a?

ACTIVITAT 1.2: (Just després de veure el 2n curtmetratge) "Ahir i avui".

→ Identificar l'evolució de la història entre el primer i el segon curt. Demana una comprensió breu del segon curtmetratge, comparant els seus pronòstics inicials amb el que realment ha passat. Proposa al grup omplir l'altra meitat de la pissarra/mural, ajudant amb preguntes que animen a trobar punts d'inflexió entre els 2 curts.

- Quines situacions han canviat respecte al primer curt?
- Veieu les mateixes violències o hi ha alguna de nova?
- Cada curt aporta la visió de rols diferents en el bullying. Quin rol agafa importància en aquest curt? Què aporta aquesta nova perspectiva?

ACTIVITAT 1.3: "Tornar a mirar"

→ Identificar el rol d'espectador/a.

Proposa que es col·loquin per parelles per escollir una escena del curtmetratge "Ni un dia més" on identifiquen la presència del rol de l'espectador/a. A continuació, demana a cada parella que comparteixin les situacions que han escollit. Pots fer algunes preguntes breus sobre les actituds i emocions que senten per identificar experiències comunes. Després, projecta o treu les targetes de les emocions. Faràs diferents afirmacions i les persones hauran de col·locar-se a prop de la targeta si estan molt d'acord, o lluny si no representa la seva experiència.

- Quan veig una situació de violència, sento por
- Quan veig algú insultar a algú altre, sento impotència
- Quan intento parar una situació de violència, sento satisfacció
- Quan intento parar una situació de violència, sento frustració
- Quan algú em fa costat en una situació de violència, sento agraïment
- Quan algú em fa costat en una situació de violència, sento seguretat

Les targetes de les emocions

Pots projectar-les, escriure-les a la pissarra o fer-les en paper. Algunes de les emocions clau a incloure són:

por	inseguretat	desconfiança
nervis	decepció	angoixa
tristesa	pena	rebuig
frustració	ràbia	motivació
sorpresa	tendresa	amor

Preguntes que acompanyen la reflexió d'aquest bloc 1:

Com t'has sentit veient el segon curt? Hi ha alguna escena que t'hagi impactat o sorprès?

Què en penses de la gent que mira i no fa res? Per què creus que "no fer res" també ajuda que la violència continuï? Què fa més difícil intervenir? El curt t'ha donat alguna idea de què podries fer tu si veiessis una situació semblant?

Després dels dos curts, quines coses petites (gestos o paraules) poden ajudar a donar suport i fer que el grup estigui millor quan hi ha violència?

Aprenentatges i missatges clau del bloc 1:

- La por avisa, però no ha de decidir per nosaltres.
- Com a espectadors/es, el que fem o deixem de fer té impacte.
- El grup té poder per frenar burles i violència.
- Petits gestos creen seguretat, suport i benestar.

Bloc 2: “Senyals que importen”

OBJECTIU: Desenvolupar la capacitat de detectar, entendre i classificar diferents formes de violència a partir del curtmetratge, identificant rols, conductes i nivells de conflicte. Afavorir una mirada atenta a les situacions d’alerta, a la normalització de certes violències i a la seva relació amb el benestar o malestar del grup.

TEMPS: 45 - 60 minuts.

L’activitat es subdivideix en 3 parts

ACTIVITAT 2.1 : “Escenificació”

- ➔ Escenificar escenes del curt i anotem que passa, qui fa cada acció i a qui afecta.

Primer de tot, prepara l’espai: caldrà deixar una zona diàfana per treballar dempeus i en petits grups de 4 a 6 alumnes.

Demana a cada grup que recordi una escena del curtmetratge. Pot ser un moment de conflicte, una acció positiva o una situació on es vegi clar algun dels rols (agressor/a, víctima o espectador/a). Cada grup haurà de pensar com representarà aquella escena davant dels altres, però només amb mímica, sense parlar ni fer sorolls.

Quan tots els grups estiguin preparats, comença la ronda d’escenificacions. Cada grup surt al centre i interpreta la seva escena. La resta observa atentament i intenta identificar què quins rols hi ha, què està passant (accions) i com afecta cada acció (emocions de benestar o malestar).

Quan una escena s’ha endevinat o s’ha comentat prou, escriu a la pissarra o mural el que s’ha observat. Pots utilitzar paraules clau o petits dibuixos per fer-ho més visual i fàcil de comprendre per a tothom

ACTIVITAT 2.2: “Detectant violències”

- ➔ Diferenciar conflicte, violència i maltractament a partir de conductes quotidianes.

Retalla i reparteix les targetes amb diferents comportaments i conductes. Demana que ho classifiquin en 4 columnes a terra. No donis més pistes. L'objectiu és acabar ordenant-ho segons el model d'escalada de conflicte que t'expliquem a continuació.

Quan ho tinguin, revisa i qüestiona aquells conceptes fora de lloc. Deixa que facin canvis abans que expliquis. Passa a explicar els 4 nivells:

1. Convivència sana: relacions saludables marcades per comportaments que sumen (empatia, escolta, cura)
2. Conflicte sense violència: sorgeixen diferències que poden tensar les relacions (desacord, diferència d'opinió)
3. Conflicte amb violència: es reacciona a les diferències i dificultats des de la violència (insultar, fer el buit, humiliar, excloure)
4. Maltractament: les violències es donen de manera repetida en el temps (bullying, cyberbullying)

Dona peu al diàleg i les reflexions, posant èmfasi en la normalització de certes violències. En acabar, demana que identifiquin les actituds de les persones del curt, adonant-se així del nivell de conflicte i violència existent. fer-les en paper. Algunes de les emocions clau a incloure són:

empatia	escolta	cura
desacord	discussió	diferència d'opinió
insultar	fer el buit	humiliar
excloure	burlar-se	manipular
amençar	bullying	cyberbullying

ACTIVITAT 2.3: "Semàfor".

→ Identificar situacions de benestar, malestar i molt malestar

La idea és partir de la imatge d'un semàfor (pots agafar-la d'internet), des d'on identificar 3 nivells segons el clima del grup:

- Verd (endavant, això ens agrada/benestar)
- Groc (compte, hi ha percepció d'algun malestar)
- Vermell (aturem-nos, hi ha molt malestar).

Partint d'aquest semàfor, proposa revisar les escenes que han representat, classificant-les segons si les ubiquen en verd, groc o vermell. Quan ho tinguin, torna a la classificació de les violències per veure'n quines connexions fan entre el semàfor i el model d'escala de conflicte.

Tanca fomentant la reflexió i el diàleg, amb el suport de les següents preguntes:

Preguntes que acompanyen la reflexió d'aquest bloc 2:

- Hi ha coses que al principi semblen "normals", però que en realitat fan mal. Quines actituds o comentaris has descobert que potser semblaven normals i no haurien de ser-ho?
- Les situacions de violència no comencen de cop. Com creus que es pot adonar una persona que una situació està empitjorant? Quins senyals ho indiquen?
- Perquè és important aprendre a detectar una violència tot i que sembli petita?
- Com a espectador/a, tens una mirada que pot fer diferència. Què et pot ajudar a mirar amb més atenció i actuar a temps?

Aprentatges i missatges clau del bloc 2:

Aprendre a mirar ajuda a detectar rols i situacions de violència i contribueix a millorar el benestar del grup..

El que es veu al curt també passa a la vida real. Que no sigui directament visible no vol dir que no passi.

Quan una persona del grup pateix, el grup sencer se'n veu afectat. El malestar s'estén!

Bloc 3: "Del malestar a la claredat"

OBJECTIU: Acompanyar l'alumnat a reconèixer el malestar del rol d'espectador/a, posant nom a emocions, pors i dubtes que poden paraitzar. Afavorir la comprensió de les creences que els sostenen i la transformació del malestar en necessitats i opcions segures d'actuació o demanda d'ajuda.

TEMPS: 50-60 minuts.

L'activitat es subdivideix en 2 parts

ACTIVITAT 3.1: "Termòmetre".

→ Posicionar-se respecte al benestar i al malestar posant nom a les emocions.

Prepara un espai ampli on tothom pugui moure's amb comoditat. Marca a terra una escala del 0 al 10 que representi un termòmetre del benestar. Pots fer-ho amb cinta adhesiva, cadires o altres materials visibles.

- El 0 simbolitza el màxim malestar (quan ens sentim molt malament o amb dolor)
- El 10 el màxim benestar (quan ens sentim bé o amb tranquil·litat).
- Els números del mig permeten mostrar graus intermedis.

Projecta un dels fragments del curtmetratge proposats a continuació. En acabar, demana a l'alumnat que s'aixequi i es col·loqui al punt del

termòmetre que millor expressi com se sentirien si fossin la protagonista. Quan tothom estigui enlloc, obre un petit espai de conversa perquè puguin expressar què han sentit o què els ha fet posar-se en aquell lloc.

Fragments proposats:

Del minut 1:21 al 1:53, del minut 5:20 al 6:02, del minut 7:30 al 8:20, del minut 16:18 al 16:37

Et proposem algunes preguntes que pots utilitzar quan el grup es posicioni:

- Podries posar nom a l'emoció que estaries sentint en el lloc que has escollit?
- Quines altres emocions poden aparèixer com a protagonista? I quins pensaments?
- Que diries que senten els altres personatges? I quins pensaments deuen tenir?

Per tancar l'activitat, acompanya el grup cap a la idea clau: quan una persona es troba en el rol d'espectador/a, com la protagonista del curt, sovint apareixen por i emocions que poden generar malestar. En aquesta dinàmica s'han pogut veure i reconèixer aquestes sensacions. És important saber que les emocions estan molt lligades a les creences i pensaments que tenim. A la propera activitat exploraran quines creences poden estar darrere d'aquestes por i com podem transformar-les.

ACTIVITAT 3.2 : "D'emoció a necessitat".

- ➔ Esbrinar quines creences hi ha darrere la por i entendre les possibles necessitats

Continua treballant amb el recurs del termòmetre crear a terra en l'activitat anterior.

En l'activitat anterior, l'alumnat ha identificat moments i emocions de malestar en el rol d'espectador/espectadora (por, tristesa, impotència, ràbia, culpa, soledat...) a partir de diferents escenes del curt. Ara

treballaran per entendre millor què hi ha darrere d'aquestes emocions i què necessiten quan les senten.

Organitza el grup en petits equips de 3 o 4 persones. Cada grup escollirà una de les emocions de malestar que hagi aparegut prèviament i que vulgui explorar més a fons.

Demana que pensin quina creença pot estar relacionada amb aquesta emoció. Recorda'ls que una creença és una idea o pensament que ens repetim i que segons quina sigui, pot fer que la por o el malestar es mantinguin. Dona exemples per ajudar-los a començar (al final d'aquest exercici, tens algunes propostes). Explica que totes les emocions, fins i tot les més difícils, ens volen dir alguna cosa, indicant-nos què necessitem per sentir-nos millor.

Deixa que cada grup apunti en un full l'emoció, la creença i a continuació, la necessitat que pot haver-hi al darrere. Pots projectar els diferents conceptes de necessitats a la pissarra:

escolta	comprensió	cura
amor	silenci	joc
seguretat	respecte	calma
suport	pertinença	autonomia

Quan acabin, pots obrir una breu posada en comú. L'objectiu no és compartir experiències personals, sinó veure com darrere de moltes emocions semblants hi ha necessitats compartides.

Preguntes que acompanyen la reflexió d'aquest bloc 3:

- Alguna vegada t'has sentit paralytitzat/da davant d'una situació que et feia por o t'incomodava? Què passa dins teu en moments així?

- Veure una situació de violència o injustícia pot remoure molt. Com creus que afecten aquestes emocions a les persones que miren i no saben ben bé què fer?
- Ara que hem posat nom a emocions, creences i necessitats, creus que això t'ajuda a veure més opcions per actuar o demanar ajuda?
- Després d'aquest treball, et sents una mica més segur/a per afrontar o entendre situacions de violència? Si encara no, què creus que necessites per sentir-t'ho més?

Algunes creences clau, amb exemples d'emocions i necessitats que poden haver al darrere

- **"Si dic alguna cosa, m'ho faran a mi."** Creença relacionada amb la por i la necessitat de seguretat.
- **"No puc fer-hi res, és millor no ficar-m'hi."** Creença que expressa impotència i la necessitat de sentir-se capaç o amb suport.
- **"No és el meu problema."** Creença que amaga distanciament emocional i la necessitat de responsabilitat compartida o empatia.
- **"Ningú em farà cas si intento ajudar."** Creença vinculada a la frustració i a la necessitat de confiança i escolta.
- **"Si defenso la víctima, perdre els meus amics."** Creença associada a la por al rebuig i la necessitat de pertinença i acceptació.
- **"El que passa no és tan greu, ja s'arreglarà sol."** Creença que mostra negació o normalització i la necessitat de consciència i informació.

- **“Em fa massa vergonya intervenir o demanar ajuda.”**

Creença lligada a la inseguretat i la necessitat de confiança i suport emocional.

- **“No vull complicar-me la vida, prefereixo no veure-ho.”**

Creença relacionada amb la evasió i la necessitat de tranquil·litat o protecció personal.

Bloc 4: “Fer el pas”

OBJECTIU: Capacitar l'alumnat per activar respostes segures i realistes davant situacions de violència, practicant formes d'intervenció com a espectadors/es i la demanda d'ajuda. Afavorir la construcció d'acords col·lectius, canals de comunicació clars i un compromís compartit per generar un entorn segur i respectuós.

TEMPS: 50-60 minuts.

La següent activitat es subdivideix en 3 parts.

ACTIVITAT 4.1: Maneres segures d'intervenir

- ➔ Practicar respostes d'espectador/a segures per frenar violències i demanar ajuda.

Explica que davant una situació de violència, pot ajudar a conèixer les 5D, unes respostes que poden contribuir desescalar el conflicte. No cal fer totes les D alhora — n'hi ha prou amb una acció que sigui segura i útil.

- **Directe:**

Vol dir intervenir de manera breu, clara i segura.. No cal fer un discurs ni barallar-se: n'hi ha prou amb un missatge curt que mostri desacord i talli la situació.

Per exemple, dir “Això no està bé” o “Parem aquí”

- **Distraure o desviar:**

Consisteix a canviar el focus de l'atenció per reduir la tensió. Es pot fer

preguntant alguna cosa, fent un comentari neutre o cridant l'atenció sobre un altre tema:

Per exemple, "Ei, vine un moment, et necessiten fora".

- Delegar:

Significa demanar ajuda a una persona adulta o de referència: professorat, tutor/a, personal del centre o un company/a que pugui intervenir. És una manera responsable de protegir sense exposar-se.

- Documentar:

Vol dir observar i recordar què ha passat, qui hi era, on i quan, per poder explicar-ho si cal. No s'ha de gravar ni compartir res a xarxes. L'objectiu és conservar la informació i fer-la servir més endavant, sempre de manera respectuosa.

- Donar seguiment:

Implica interessar-se per la persona afectada després de la situació. Preguntar "Com estàs?" o "Vols que t'acompanyi a explicar-ho?" pot marcar una gran diferència i demostrar suport.

Demana que formin cinc grups. Cada grup rep un cartell o foli amb el títol d'una de les 5D i una breu explicació del que significa. Han d'escollir una o dues escenes del curtmetratge on podrien fer servir aquesta D i fer un exemple per cada una. Quan ho tinguin, tothom torna a compartir-ho en grup gran. En aquest moment, pots motivar a què pensin com podria canviar la situació: què fan els diferents rols amb això? Què pensen? Què emocions deuen sentir? Com pot ser que evolucioni la situació gràcies a aquesta acció?

Algunes frases útils que poden ajudar a intervenir en situacions reals:

- "No em fa gràcia aquest comentari."
- "Ei, necessiten ajuda fora."
- "Profe, passa una cosa al passadís."
- "Això no està bé."

- “Com estàs? Vols parlar-ne?”
- “Veig que pateixes. Estic aquí si necessites”

ACTIVITAT 4.2: “Avisar a una persona adulta”.

→ Identificar les adultes de referència

Molts cops l'alumnat desconeix a quines persones adultes de referència poden acudir per Delegar o Documentar. Pot ser que tinguin experiències al passat on no han obtingut l'escolta o suport que buscaven. Demana que tothom pensi en tres persones: poden ser del centre educatiu o de fora. Han d'anar mostrant un, dos o tres dits segons les van identificant. Així també pots detectar qui potser ser necessita treballar més aquesta xarxa de suport.

No cal que ho contin en veu alta, simplement aprofita per explicar-los quins canals hi ha al centre educatiu i quines persones tenen la responsabilitat de fer cas a les seves inquietuds (tutor/a, coordinador/a de benestar, orientador/a, direcció)

ACTIVITAT 4.3: “Acords de grup”.

→ Definir 3 línies vermelles i 3 canals comunicatius.

Aquesta activitat està pensada perquè el grup pugui transformar tot el treball previ sobre convivència i respecte en acords reals i compartits. Es manté la mateixa organització de grups que en el primer exercici, de manera que els equips ja estan cohesionats i poden centrar-se en la reflexió i la presa de decisions.

Demana a cada grup que faci un breu repàs de les activitats realitzades, les idees clau que han anat apareixent i els aprenentatges que han integrat. A partir d'aquest retorn, cada grup haurà de redactar tres línies vermelles i tres canals comunicatius.

- **Línies vermelles:** són tres situacions que el grup no permetrà en cap cas (per exemple, insults, burles, exclusions o altres actituds que facin mal a algú). Reforça la idea que el compromís no és només “no

fer-ho", sinó actuar perquè no continuï i buscar com resoldre-ho de manera constructiva.

- **Canals comunicatius:** orienta els grups perquè defineixin tres vies o recursos per comunicar-se si alguna d'aquestes situacions passa. Poden incloure persones de confiança (tutor/a, professor/a, mediador/a), espais (aula de convivència, tutoria) o maneres de comunicar-se (fent servir les 5D).

Quan cada grup hagi completat la seva definició, fes un recull col·lectiu per anar unificant les propostes. L'objectiu és que entre tots sintetitzin i consensuïn quatre línies vermelles i quatre canals comunicatius que representin el compromís col·lectiu de tota la classe.

- Com a dinamitzador/a, el teu paper és clau: ajuda el grup a trobar el consens, assegura que totes les veus siguin escoltades i vetlla perquè els acords siguin clars, concrets i realistes.

Un cop acordats, escriu-los en un mural o cartolina i deixa'ls visibles a l'aula com a recordatori dels compromisos del grup. Pots convidar l'alumnat a decorar el mural i afegir-hi signatures.

Preguntes que acompanyen la reflexió d'aquest bloc 4:

- Després d'aquest treball, què creus que vol dir "tenir responsabilitat" quan veiem una situació de violència o injustícia?
- Com pot ajudar el grup, com a equip, a crear un espai on tothom se senti segur i s'atreveixi a dir "això no està bé"?
- Ara que hem parlat de línies vermelles i canals per comunicar-nos, què creus que ens pot ajudar a mantenir aquests compromisos en el temps?
- Hem realitzat 4 activitats relacionades amb el bullying, que entens ara que abans no tenies tan clar? Amb què et quedes de tot el que hem anat aprenent?

Aprenentatges i missatges clau del bloc 4:

- Expressar el que sentim i escoltar bé son habilitats que s'aprenen i s'entrenen.
- La por pot dificultar parlar o escoltar: la pràctica ho fa anirà fent més fàcil.
- Parlar amb respecte limitant interrupcions i judicis ajuda a entendre'ns millor.
- Quan totes les veus tenen espai, el grup és més segur i tranquil.
- La manera com parlem i escoltem crea el clima del grup.

Crèdits

Coordinació:

Plataforma PDA Bullying

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya – Departament de Drets Socials i Inclusió

Vancarl Productions – Carlos Puig Mundó

Associació Inclús

Autoria:

Joan Sánchez

Facilitador expert en abordatge de la violència (*Equip SEER*)

Mónica R. Donnellan

Cap del Departament de Desenvolupament Pedagògic i Investigació (*Equip SEER*)

Coordinadora de projecte artístic per #SuperarElBullying (Plataforma PDA)

Continguts i disseny creatiu a càrrec de:

Salut i Educació Emocional SL.
1a Edició: Desembre 2025, Barcelona.

Dipòsit legal:

Llicència Creative Commons

2505091691604

Proposta de cita bibliogràfica:

Plataforma PDA (2025). *Proposta didàctica curtmétratge Ni Un Dia Més.*